

Tetování, nebo čipování?

Jsou témata, která hýbou kynologickou veřejností. Na této dvoustraně vám budeme dávat možnost osobně se vyjádřit ke věcem, které vás pálí. Je jen na vás, zda ji využijete!

S tetováním zůstaneme na Balkáně

Kdo chce mít psa z jakéhokoliv důvodu opravdu označeného, označí ho čipem. Kdo ne, neoznačí ho vůbec. Nebo tetováním. Tetování je dnes úplná zbytečnost, kterou se jen trápí štěňata. Na Západě nechápou, jak u nás ještě můžeme cejchovat koně rozžhaveným železem, na Balkáně zůstaneme i s tetováním. Když se chce nějaký magor potetovat od hlavy k patě, je to jeho věc. Ale zvolit pro tetování psa nejjemnější místo, jako je slabina, to je zrudnost a měl by to zakázat zákon proti týrání, stejně jako kupírování.
Jana Kozelková

Tetování je z minulého století

Myslím, že vaše otázka je špatně položena. Je to podobné, jako byste se ptali, jestli je lepší počítač, nebo počítadlo. Tetování bylo používanou a relativně spolehlivou metodou v minulém století. Když se u nás v 70. letech zavádělo, taky bylo hodně chovatelů proti. Jenže tenkrát se ještě tak moc se psy vzhledem k železně oponě nekšeftovalo, a proto se taky tak nešachovalo s průkazy původu. Dnes je mnoha chovatelům a klubovým bafuňářům používání čipů proti srsti. Napsat si na psa tetování nebo ho přemalovat není žádný problém. S čipem se podvádět tak lehce nedá. Pro slušné a poctivé chovatele je čip bez diskuse výhodou a pokrokem.
Josef Zubeck

Čtečky nejsou všude

Před pár lety jsem si pořídila skoroovčandu z jednoho venkovského útulku. Rita je notorická tulačka a já hodně cestuji, takže mám docela dobře zmapované útulky po celé republice. A také bylo jednoduché rozhodování jestli čip, nebo tetování. Jasně že čip. Překvapilo mě ale, že zatímco v malém soukromém útulku mají čtečku a naprosto automaticky zkusí načíst každého psa, který sem přijde (a taky každého, kterého vydají, i očipují a zaregistrují), v nedalekém okresním městě v útulku spravovaném městem čtečku nemají a považují ji za zbytečnou.
Lenka Procházková

Obojí bolí

Já si myslím, že čipování i tetování jsou hodně zbytečné. Možná že je potřeba nějak zvířata označovat, ale měl by se najít nějaký jiný způsob, který není pro

zvířata bolestivý. Z jedné strany lidé chtějí chránit zvířata, ale přitom je týrají nějakým značkováním, a k tomu tak bolestivým.
Čtenářka Daniela

V cizině mají tetování za barbarství

Zlobí mě přístup ČMKU a některých klubů k čipování. Aktivně chovám dvě plemena a pořád narážím na neochotu klubových činovníků opustit tetování. Jako by nevěděli, že dnes už je tetování „ve výsluze“. Nebo je to tím, že čip se nedá poopravit tak jako tetování? Štěňata prodávám i do ciziny a věřte, že tam už na naše povinné tetování nahlížejí jako na barbarství.
Ivan Zajíc

Pro „profíky“ čipy neexistují?

Z ciziny jsem si dovezla psa, se kterým chodím na pracovní zkoušky. Na zkouškách je nás pravidelně víc, kdo máme už jen čipované psy - většina chovatelů na západ od ČR už běžně jen čipuje. Přesto pořadatelé nekoupili čtečku a požadují ji na nás, majitelích. Nechápu, jak se mohou „profíci“ tvářit, že čipy neexistují.
Jitka Klusáčková

K tetování se nikdo neznal

Nemám vlastní zkušenost, ale loni v létě jsme u brněnské přehrady našli zaběhnutou fenečku voříška. Ve slabíně měla zelenou barvou, vytetované písmeno a čtyři čísla. Několik týdnů jsme se pokoušeli zjistit, odkud fenečka pochází a kdo tetování udělal. Zjistili jsme, že takhle tetují některé útulky, ale žádný se k číslu neznal. Sami jsme neměli pro pejska doma podmínky, tak nakonec putoval opět do útulku. Myslím, že s čipem by měla spíš šanci dostat se domů.
Lada Konvalinková, Brno

Vadí mi předražování

Díky za otázku! Čipování mi nevádí. Vadí mi praxe veterinářů, kteří si za zavedení mikročipu účtují nehorázné peníze. Za jedno píchnutí si účtují několik set korun, i když všichni víme, že čip nakupují už kolem stovky. A to ani nepotřebují vlastní injekci, protože mikročip už v ní je. A v ceně. Ale mají monopol! Nejvíce mě naštválo, když jsem zjistila, že za stejné peníze jsou i čipy s automatickou registrací v ceně. Já navíc platila ještě 160 korun!
Kamila Tatterová

Čivava se našla i v Německu

Shodou okolností se mě týká i jedna z návodných otázek - mám totiž čivavi

slečnu Agátku. Pochopitelně jsem se před čipováním trochu bála, jestli to takového drobečka neohrozí. Máme ale rozumného a vlídného veterináře. Ten mi vysvětlil, jak se čip vpichuje, co se s ním během několika dnů v těle stane a že se opravdu nemůže dostat do mozku nebo jinam, jak se to objevilo v některém článku (toho jsem se bála nejvíce). Navíc nám Agátku rovnou zaregistroval do národního registru. To se nám vyplatilo hned o pár týdnů později při cestě do Německa. Agátka nešťastnou náhodou vyskočila z auta na parkovišti a prostě zmizela. Když jsme ji ani po hodinách hledání a poptávání se nenašli, začali jsme si shánět v malém městečku nocleh, protože bez Agátky jsme prostě odjet nedokázali. Do toho se ozval telefon z ČR a paní z národního registru už nám diktovala kontakt na nedalekou veterinářku, ke které naši psí slečnu přivedli nějací lidé. Paní doktorka nám Agátku předala a popřála šťastnou cestu. Její číslo zavolala do německého registru a ten už kontaktoval český. Od té doby jsem ani na chvíli nezapochybovala, že jsme udělali dobře, když jsme se k čipu odhodlali.
Jana Bučková

Staromódní vedení klubů

Už několik let čipujeme všechny naše odchovy štěňat i koťat (i ty nečistokrevné) a při předání dětiček majitelům hned hlásíme do registru změny. Co víme od nových majitelů, tak několikrát už čip zafungoval a naše děti nikdy nemusely pobýt v útulku déle, než trvala jejich majitelům cesta z domova do útulku. Jen škoda, že kvůli staromódnímu vedení klubu musíme čistokrevná štěňata i tetovat (klub samozřejmě neuvádím, už tak máme s odchovy spoustu potíží).
Zuzana

Tetujeme i čipujeme

Nedávno se nám narodil vrh štěňátek. Chovám miniaturní plemeno a snažila jsem se udělat všechno pro to, abych nemusela svoje miminka tetovat. Přestože je nás víc chovatelů, kteří chceme odchovy jen čipovat, a za čtyři roky už stejně nebude možné jen s tetováním jet do ciziny, vedení klubu a hlavně poradce chovu trvají na tetování. To pejsky hyzdí a štěňátka opravdu hodně bolí. Takže k novým majitelům šla moje štěňátka s tetováním, ale i s čipem.
Ivana Hrdličková, Plzeň

Zkuste si to sami!

Nechť si zastánci tetování na zkoušku nechají bez barvy označit ucho nebo slabinu! Pes, notabene štěňátko, má v té chvíli stejné pocity. Nebo naši psi nemají nervová zakončení v kůži jako my?? Je opravdu k nevíře, jak je aparát zkostnatělý. Přála bych si, aby se někomu rozsvítilo. Čip je otázkou jedné vteřiny. Zvíře je označeno navždy, nic se nemusí přetetovávat. Je jednoznačný a nezaměnitelný, jakož i zvíře jím označené. Tetovacích souprav se nachází mezi lidmi asi mnoho a tak také vznikají podvody. Zcela jednoznačně jsem horlivý zastánce čipů. V celé řadě zemí se používají pouze čipy, proč ne u nás? *MVDr. Markéta Pačlová veterinární ordinace pro malá zvířata, Františkovy Lázně*

Tetování je brutalita

Tetování psů (i jiných zvířat) je brutalita srovnatelná s vypalováním a výžehem koní nebo s ušními známkami u krav a koz. Efekt tetování je navíc sporný, protože čísla se časem rozpíjejí, jsou nečitelná, a kdo má zájem, snadno je padělá. Když už se zvířata nějak označovat musí, tak aspoň rychle, bezbolestně, spolehlivě a na celý život. Měli bychom si taky uvědomit, že kontrola importovaných psů chrání i ty naše. Británie měla desítky let karanténu a uchránila se tak před vzteklinou i řadou dalších nemocí psů. Ostatně - nebýt mikročipů, nikdy by naši chovatelé nemohli soutěžit o účast na Cruftově výstavě. *Karel Prebal*

V Německu důslednější

Strávila jsem několik let se svojí fenkou v Německu, zaregistrovanou ji mám ale celou dobu v Čechách. Tetování je špatně čitelné už od šesti měsíců, proto má čip. Zatím mám jen jednu zkušenost, kdy mi utekla a dostala se právě do německého útulku. Spolupráce německého a českého registru zafungovala skvěle. Pokud můžu porovnávat, pak snaha najít majitele zvířete je tam daleko větší než u nás a každý pes je vždy, když přijde na kliniku nebo do útulku, načten a číslo se ověřuje ve vyhledávacím systému, ve kterém je i náš český registr. *Eva Kloboučková*

„Tetování u psů (i jiných zvířat) je brutalita srovnatelná s výžehem koní.“

Zvedám ruku pro čipování

Jednoznačně zvedám ruku pro čipování. Proč? Už jen pohled na jehly tetovacích kleští ve mně vzbuzuje otázku, není-li to týrání. Když pak k dovršení celé procedury musím na veterinárním stole štěňata odchovaná s péčí a pocitem, že mi důvěřují, sama podržet a být hluchá k jejich vřiskotu, mám za to, že vpich jedné jehly při čipování je přece jen méně traumatizující. Už proto, že čip se umísťuje po stranách krku či v oblasti lopatek, tedy v místech méně citlivých, než jsou uši nebo slabin. Navíc je po nějaké době u většiny psů tetování stejně nečitelné. *Dana Pospíšilová*

Úřední šiml

Bydlím ve Frýdku-Místku a čipování je tu povinné. Problém je, že magistrát nakoupil hromadně čipy a stanovil několik veterinářů, u kterých se pes musí očipovat. Nakoupené čipy nemají český kód a to je problém, protože jezdíme pravidelně do ciziny. Navíc pokud je chcete zaregistrovat do registru, musíte zaplatit poplatek. Nikdo dodneška nevysvětlil, proč magistrát nakoupil právě takové čipy, když měli podle veterináře nabídku i na lepší. A také proč musím jít k jinému veterináři, když sama mám svého veterináře už léta, jen nechtěl přistoupit na tenhle typ čipů. *Gábina C.*

Pozor na registraci

Čip jsme našemu Rexovi nechali dát hlavně kvůli pasu a v létě jsme odjeli na dovolenou do Rakouska. Při jednom výletu se mu ale podařilo prehnout. Kamarádka, která byla tou dobou doma

v Brně, volala do národního registru, aby nahlásila ztrátu, a nestačila se dívit. Ukázalo se, že náš veterinář čip nezaregistroval a nám neřekl, že bychom něco měli dělat sami. Dodatečně jsem ještě zjistili, že Rex dostal ten nejlevnější čip bez kódu Česka, takže by v Rakousku nikdo nezjistil, že je cizinec. Čipování přitom levné vůbec nebylo. Po několikerém telefonování jsme nakonec Rexe dodatečně zaregistrovali do národního registru a tím jsme čip dostali i do mezinárodních databází, a druhý den jsme si pro něj jeli do útulku. Takže určitě jsem spíš pro čip. *Žitka Kolářová*

Na otázky je pozdě

Nechápu, jak můžete v dnešní době vyhlásit anketu „Tetování NEBO čipování“? Vypadá to, jako bychom si mohli vybrat. Ať se nám to líbí nebo ne, bez čipu se už teď nedostaneme do Rakouska, do Anglie nebo do Skandinávie, a od roku 2012 už ani na Slovensko. Takhle jste se měli ptát, než jsme vlezli do EU! *Onářej Procházka*

Jak vidíte, tentokrát dopadl výsledek čtenářské ankety naprosto přesvědčivě: ani jeden jediný čtenář se nevysslovil pro tetování, většina z nich má s čipy dobré osobní zkušenosti. V žádném z ohlasů jsme také nezaznamenali, že by po čipování u psa nastaly nějaké zdravotní komplikace, o nichž se občas objeví zmínka v tisku. O to více nepochopitelné je, že některé kluby, dokonce i těch malých a nejmenších plemen, na tetování stále trvají. Že by příslušní činovníci doma nikdy neodchovali ani jedno štěně, a tudíž nezažili na vlastní oči, jak je tetování bolí? Nebo že by jim to bylo jedno? Možná mají své závažné důvody, proč i v dnešní době stále preferují nebo přinejmenším připouštějí tetování. Vůči kynologické veřejnosti by však bylo fér, aby je veřejně vysvětlili. Byli bychom rádi, kdyby se zástupci příslušných klubů ozvali a přesvědčivě nám vysvětlili, co je na tetování tak dobrého a proč chovatele do tetování za každou cenu a často proti jejich vůli nutí! *Připravila Lea Smrčková e-mail: l.smrckova@i-minerva.cz*

ZAJÍMÁ NÁS VÁŠ NÁZOR!

Cvičiště: ano, či ne?

A už tu máme další téma, které hýbe pejskařskou veřejností. Jaký je váš názor na kynologická cvičiště? Pro které psy je nutné a pro které ne? Nebo je vhodné pro všechny? Či si myslíte, že vhodnější je cvičit psa individuálně? Nebo ho vůbec necvičit? Případně ho dát na výcvik do renomované soukromé psí školy?

Napište nám, třeba jen v několika větách, co si o tom myslíte a jaké máte zkušenosti. S vašimi názory rádi seznámíme ostatní čtenáře na samostatných stránkách věnovaných tomuto tématu. Na vaše reakce se těšíme na e-mailové adrese: l.smrckova@i-minerva.cz. Zajímá nás váš názor!